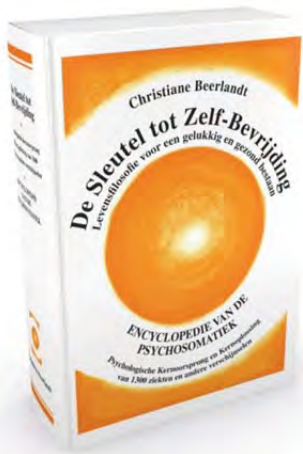

Verschijnt 2 keer per jaar

Christiane Beerlandt

Nieuwsbrief

18 juni 2015

Populierenstr. 11 – 9570 Lierde –
België – Tel. +32 (0)54 41 41 42 –
info@christianebeerlandt.com

Beste Lezers, Vrienden,

Vertrouw...

Onlangs verzonden we u een extra nieuwsbrief waarin we aankondigden dat onze lieve Christiane Beerlandt eens een pauze zou nemen van haar vele activiteiten, om enkele maanden een zalige, welverdiende rust te genieten. De signaaltjes die ze op haar levenspad ontmoette, wezen duidelijk in deze richting. Wij waren vol geloof en vertrouwen dat ze sterker dan ooit zou terugkomen.

Echter, enkele dagen na het verzenden van de bovengenoemde nieuwsbrief heeft er zich bij Christiane een onverwacht, ernstig gezondheidsprobleem voorgedaan... De best mogelijke deskundige medische zorg, onze meest krachtige positieve stimulansen en de immense liefde die we haar nog hebben mogen geven, hebben niet kunnen beletten dat het ondenkbare is geschied : op donderdag 18 juni, 11 dagen na haar 60ste verjaardag, heeft zij met haar ziel haar fysieke lichaam verlaten... Op 24 juni werd Christiane in intieme kring begraven op een plaats waar ze erg van hield. Het spijt ons verschrikkelijk dat we u dit bedroevende nieuws moeten meedelen.

« Dit symbolische gegeven geeft de kans om de mens die aan 't einde van zijn krachten is, nu te laten recupereren. Hij is aan 't einde van een cyclus en kan zo niet verder meer. Hij is 't einde adem. Zijn longen zeggen : “Stop, zo niet meer, laat me even betijen, uitrusten. Ik moet een andere weg op.” De mens zal zich hier willen binnenwaarts keren om een totale transformatie door te maken. Hij voelt zich moe en buiten adem... opdat hij neerzitten zou en niet verder hollen. »

uit *De Zwarte Maan en Priapus*, Ch. Beerlandt

Waarom toch ???

Velen hebben het gezien : Christiane dacht altijd eerst aan de anderen en pas daarna aan zichzelf. Ze leefde zo intens mee met medemens en dier, gaf vaak telefonisch tot na middernacht wijze, liefdevolle raad aan mensen met levensvragen uit alle continenten van de wereld.

Jaarlijks legde ze duizenden kilometers per auto af om lezingen te geven waar men haar uitnodigde, van Parijs tot Toulouse, van München tot Düsseldorf, Oostende, Groningen, Dresden, Salzburg, Doornik, Eupen, Glasgow, Luzern, Genève, Ottawa, enz. enz. ...

En dan dat enorme oeuvre dat ze bijeen schreef, waarbij ze zonder ophouden groef tot de allerdiepste bodem, opdat de boodschap voor iedereen juist en duidelijk zou zijn... Ze wou haar missie om de wereld te helpen ten uiterste op zich nemen, was zo vol liefde. Tegelijk was ze zo zacht, gevoelig en kwetsbaar...

« Als een Jupiter, met de allerbeste bedoelingen, zal je te veel willen regelen, controleren, van bovenuit alles organiseren ; je tracht alles te overstijgen. Je omvat zéér veel : arbeid, relaties, kinderen, je omvat steeds meer... zonder een keer terug te vallen op je eigen Kern. Je overschrijdt je grenzen : alsof jouw waarde als mens afhankelijk zou zijn van de mate waarin jij alles ‘doet’ of ‘regelt’ voor anderen.

“Neem maar, neem maar...”, zo zeg jij tegen de anderen. Jij rekt je uit ; jij doet je ontzettende best, mogelijk niet alleen voor jezelf, maar ook voor de anderen, maar hierbij reik jij zo hoog en ver dat je haast je voeten niet meer zou voelen, dat je ervan zou gaan wankelen op je grondvesten. Het is je te veel. Je zoekt naar meer ruimte ; je snakt naar een opening ; jij wil je bevrijden, uit je besloten systeem vandaan komen. »

Het heengaan van iemand die je nauw aan het hart ligt

« In confrontatie hiermee vraagt het Leven je om even stil te staan ook bij jezelf, *bij je lichamelijkheid*, om te beseffen en te weten dat, wanneer je geen afstand neemt vanuit de geest tot je lichaam, je eigenlijk niet aftakelt, noch afsterft, maar, in welke vorm jij ook leeft, ‘dankbaar’ mag leven, leven, leven... in Liefde, in absolute overgave aan jouw ik, aan jouw lichaam. Hoe je er ook uitziet, welke vorm jij ook hebt : *je bént essentieel, je bént in liefde op aarde. Deze onvoordwaardelijke aanwezigheid in jezelf, deze absolute lief-*

de tot de eigen ‘stof’ (doorweven en bezield, ja, één met je bewustzijn) : dát stimuleert levende krachten in jou, dát is het begin van eindeloze vreugde, langs welke paden je verdere leven ook loopt.

Hoe vreemd het ook klinkt, tenslotte, in de pure vreugde om je eigen aardse zijn, zal je geen verdriet meer naar je toehalen. Ook al dien je nu nog verdriet te verwerken, bij jou, bewustlevende mens, lacht tenslotte nog slechts Vreugde aan de horizon. »

uit *Het Signalenboek 4*, blz. 128, Ch. Beerlandt

Je voelt een diep verdriet

« Gebeurtenissen die plaatsgrijpen zijn slechts een aanleiding, geen oorzaak van verdriet : zij halen het verdriet in jezelf naar boven opdat je fundamenteel zou graven en komaf maken met de allerdiepste oorzaken van verdriet in jezelf. Dit signaal roept je op om klaar te staan voor een Nieuw Begin : de (her-)ontdekking van jezelf. Misschien heb je het nooit geweten, ‘wie je eigenlijk wel bent !’ Als een paddenstoel uit de grond

oprijzen, jezelf gestalte geven in nieuwe vorm. Jezelf inzicht toestaan over het leven zelf, over de allerdiepste levenswijsheid... : dat verlangt jouw innerlijke IK. Jij staat voor een Nieuwe Fase... grijp jezelf met beide handen beet, maak gebruik van die diep-innerlijke energieën die niets liever willen dan dat jij je optilt, naar jouw ware niveau brengt. »

uit *Het Signalenboek 3*, blz. 236, Ch. Beerlandt

Uit De numerologisch-symbolische betekenis van de frequentie “2015”, hoofdstuk “juni 2015”, Ch. Beerlandt :

« **Alles heeft zijn redenen.** Het Leven weet heel goed wat het doet ; het Leven, het wonderlijke Leven, die Levensbron brengt je **testen**, soms zware testen, die zelfs grote geesten ook al in het verleden mochten meemaken. Maar ga niet onderuit hangen. Blijf geloven in die grote **ontvankelijkheid** die in elk van ons zit. Als een grote schitterend heldere blauwe baarmoeder die ontvangt van het Leven, die GEEFT in plaats van te willen pakken, grijpen. »

Op weg naar de plaats waar Christiane verbleef, ontmoette levensgezel Dirk de dag voordat het medische probleem zich voordeed, zoveel wegomleggingen en oponthoud dat hij er 1u45min over deed in plaats van de gewoonlijke 45min. Het was alsof het Leven hiermee toen al een signaal van **optimisme** wou geven aan iedereen van ons die Christiane in het hart draagt.

Het hierna volgende fragment komt uit de tekst over “wegomlegging” in haar *Signalenboek 4*.

« *Hoe moet het nu verder met mij ?* Je bent bang op een zinkend schip te zitten, langzaam achterwaarts glijdend de diepte in. Dan dien je te weten dat de red-

ding ‘in’ jezelf ligt. Bewaar het geloof in jezelf, in het feit dat alles zich ten goede zal keren. Laat je niet afbrengen van een oersterk vertrouwen dat alles gebeurt op het juiste ogenblik, wil niet méér zien in de toekomst, maar weet dat het goed is zoals het gebeurt, dat het leven je vraagt om tot een waardiger besef van je IK te komen. Zie dingen nooit duister, maar als veranderlijk, steeds een reden hebbend, en wees in het dagelijkse leven niet somber : vraag aan je innerlijke levenskern de oplossingen, open je handen en het zal je mettertijd allemaal duidelijk worden. Vertrouwen dat je klaar zal zien, dat er helemaal geen zinkend schip is, dat jij een ‘levend’ mens bent die levende oplossingen verwacht. Laat het tot je komen, in rotsvast vertrouwen. »

**“ Weet dat ik de teksten van *Nieuwe Dagen*
vanuit mijn hart naar waarheid geschreven heb... in absolute puurheid...
met een gevoel van onuitsprekelijk geluk... de Zon in het Levenshart...
en twijfel niet dat jij, lezer, ertoe in staat bent :
jouw Geloof in het Leven vernietigt elke anti-kracht.
Jauchzet ! ”**

Christiane Beerlandt

**Golvendgouden korenvelden... “ En zo is jouw Leven als een Trein die nooit stilstaat,
want hijzelf is het Spoor der Oneindigheid. ” *Christiane Beerlandt***

Dank, dank, dank...

Lieve Christiane, je hebt aan ons, aan de mensheid en aan Het Leven zoveel moois gegeven. En je blijft dit doen via die ontelbare prachtige teksten die je ons geschonken hebt. Zij zijn als een Bron van leven, wijsheid, begrip, liefde, vreugde, ... voor de hele wereld. We zijn je daar oneindig dankbaar voor...

Onze droefheid is met geen woorden uit te drukken, maar we dienen je keuze te respecteren en je hierin los te laten. Nu moet het zo zijn. Ongetwijfeld wens je dat wij nu allemaal autonoom onze weg verder gaan, naar steeds meer gezondheid, vreugde en zelfverwezenlijking. Hierbij zullen je boeken voor velen een onschatbaar hulpmiddel blijven.

Ontelbare goede mensen zullen je werken nog mogen ontdekken. De waarde van je werk blijft onveranderd, al ben jij er (nog) niet in geslaagd om bepaalde zaken voor jezelf in de praktijk om te zetten. Te beginnen met onvoorwaardelijke **Zelf-Liefde...**

Wij blijven je, met ons ganse hart en ons hele wezen, de grenzeloze Liefde toezenden die je zó verdient...

Christiane voelde de grootst mogelijke liefde voor mens en dier. Op het zeer moeilijke moment, toen wij beseften dat wij haar wel moesten loslaten, werden wij nadrukkelijk geconfronteerd met de **merel**, die ons de volgende mooie boodschap gaf :

« Symbool van vrijheidskracht, met kracht en intensiteit opvliegen en het levenslied gaan uitdragen. Op krachtige wijze de blijheid uitstralen en verkondigen over bos en weiland. Het waarheidslied : heel vrij, ongebonden, zo krachtig-vreugdevol. Hij laat zich door niets in zichzelf afremmen, spert zijn bek open, zet met kracht alle lucht uit zijn longen in om de mooiste klanken fluitend uit te zenden. »

uit *Als de Dieren spreken konden...* , Ch. Beerlandt

Een wonderlijk,
hoopgevend gebeuren...

Het klokje van Christiane

Op het ogenblik dat Christiane's vader stierf eind de jaren '90, stopte zijn klok plots. Ze was ineens stuk. Nu had Christiane enkele jaren geleden op de markt van Lier een "radio controlled" klokje aangeschaft, dat ze sindsdien naar elke voordracht meenam. Zo een radiografische klok wordt automatisch vanop afstand altijd juist gezet via de DCF77-radiosignalen, afgeleid van atoomklokken, vanuit Mainflingen, Duitsland. Dit eenvoudige witte klokje was echt haar lievelingsklokje geworden.

Ongeveer een jaar geleden liet Christiane per ongeluk haar klokje vallen en... het werkte niet meer. Als je eraan schudde hoorde je vanbinnen alles rammelen. Het was helemaal kapot. Kort nadien gingen nog drie andere klokken in huis op diverse manieren stuk. Christiane nam dit signaal ernstig, ze had het gevoel dat er voor haar een periode eindigde.

Tijdens haar rustperiode vorige maand legde Dirk het defecte klokje in de auto. Hij wilde het als verrassing laten repareren. Voor de zekerheid checkte hij nog eens of het echt niet meer werkte. Herhaaldelijk op de resetknop drukken, had even weinig effect als de vruchteloze pogingen tijdens de maanden ervoor.

In de nacht van 17 op 18 juni omstreeks 1 uur vertrok Dirk met de auto naar de dienst Intensieve Zorgen van het ziekenhuis waar Christiane sinds 15 juni dringend opgenomen was. Christiane's klokje lag naast hem op de passagierszetel en gaf nog steeds "6 uur" aan, zoals dit al een jaar lang het geval was. Drie kwartier later, bij aankomst aan het ziekenhuis, was zijn verbazing groot toen hij zag dat het klokje "kwart voor zeven" aangaf. Hij besloot eens op de reset-knop te drukken en... het klokje piepte en begon te draaien tot het op "12 uur" stond. Enkele minuten later begon het klokje weer te draaien, en het zette zichzelf op... "negen minuten voor twee", de exacte tijd.

Die dag heeft Christiane's ziel in de namiddag haar lichaam verlaten... maar haar klokje doet het nu, bij het schrijven van deze nieuwsbrief op 29 juni 2015, nog steeds. Het geeft sindsdien perfect de juiste tijd aan.

Lees eventueel de tekst *Je klok is plots stuk* in *Het Signalenboek 3* van Christiane Beerlandt.

Lieve mama,

Je hebt ons zoveel geleerd... Zoveel moois, zoveel wijsheden.

Eén daarvan is : geloof in jezelf en luister naar die waarheidsstem diep in jezelf.

En die stem vertelt mij op dit moment dat jij niet écht weg bent, dat je me kan horen, dat je over ons waakt. De wondertjes blijven elkaar maar opvolgen de voorbije dagen en dat is geen toeval... Het leven IS een wonder en dat heb jij ons steeds getoond... Dus naar jouw voorbeeld zullen wij nu blijven geloven, vertrouwen en bouwen aan dit wonder, jouw aanwezigheid zo duidelijk voelbaar.

Je bent moe nu... Je moet nu wel rusten, want dat deed je niet graag, tijd nemen voor jezelf... Je stond altijd klaar om anderen te helpen, tot je jezelf hierbij vergat.

Maar nu ben je er even van tussen-uit... En ook al panikeer ik nu af en toe een beetje... omdat ik je zo hard mis... Dan denk ik weer aan die woorden waarmee je het kleine hysterische Fientje geruststelde als je vroeger eens wat later thuisgekomen was. Hoe je me herinnerde aan mijn gedichtje van Moederdag : mama's komen altijd terug ! Dus neem maar je tijd... We houden van je en zullen je opwachten tot je weer bij ons bent... Tot ziens !

Davina

Mensen zijn als een lied :

muziek die zich in geest en hart ontplooit
Oneindig stil is het wanneer een symfonie
door zoveel zielen gezocht en gehoord
tot zwijgen lijkt gebracht

Toch, hou je alleen van een lied
wanneer je oor het hoort ?
Sommige melodieuze blijven klinken
in je hart, ongestoord,
je wezen hun instrument

Waar zoveel instrumenten zich verenigen
blijft een symfonie eeuwig leven
het lied van liefde, geloof, bewustzijn
overstijgt nacht en tijdelijke pijn
belooft de dag, voorspelt het licht

Petra

Lieve Christiane, je dichtste vrienden en gezellen die zo van je houden, Antonius, Jim, Ingrid en nog zoveel anderen, teveel om op te noemen, en je duizenden lezers, blijven je voor altijd koesteren in tederheid en hartsverbondenheid.

Liefste Christianeke, Taapeke,

Voor altijd in mijn hart.
Zachtste liefste mens,
Liefde van mijn Leven.
Ik zal er altijd zijn voor jou.
Ik zal er ook voor jou zijn als je voelt
dat het goed is terug te komen
voor oneindige mooie Nieuwe Dagen.
Wondermens, wonderzacht,
Schat van het Leven, Licht-Koningin,
Ik hou van jou voor eeuwig.

Dirk

Beste **L**ezers, **V**rienden,

Wees niet somber... Het is nu Christiane's keuze, een les voor allen in autonomie en vertrouwen. Hoe zwaar om dragen dit voor ons en jullie ook is, wij zijn vastbesloten om haar werk wereldwijd verder te verspreiden.

Van zodra wij hier klaar voor zijn (geef ons enkele maanden...) willen wij een speciaal eerbetoon aan Christiane organiseren, zodat haar vele vrienden en lezers haar bijzondere bijdragen voor het heil van mens en wereld waardig kunnen vieren. Wij vinden dat zij dit absoluut verdient.

Verder zullen wij zeker nog activiteiten voor jullie op touw zetten, zowel in huize Beerlandt als elders. We laten jullie niet in de steek en jullie horen nog van ons.

Global Wellness Christiane Beerlandt
Uitgeverij Beerlandt Publications

Opgelet ! Wegens jaarlijkse vakantie zullen wij telefonisch niet bereikbaar zijn tot en met dinsdag 21 juli 2015. U kunt ons wel brieven of e-mails sturen. Dank voor uw begrip.